

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ

ПЕТА КАРТИНА

Колибата на горския царь. Въ лѣво легло. Добри се вижда
подъ него. Гошо седи на трикрако столче

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Кики, подай ми заешката вода и затвори
прозорцитѣ и вратитѣ.

КИКИ (затваря. Става тъмно въ стаята). Вземи, господарю. Ето
водата.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Хей, я слушай, да не се разпишишъ.
Ще те окжпя въ тая вода да станешъ бързъ като вѣтъра.

ГОШО. Много студена водата-а!

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Трай! Трай! Готово вече. Кики, отвори
прозорцитѣ! (Кики отваря. Става свѣтло. Гошо седи на столчето като зайче).

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ (излиза навънъ и вика). Мецо, Мецо-о-о!

КИКИ (затичва се и гледа подъ кревата). Само ти ли си тука,
Добри?

ДОБРИ (тихо) Само азъ.

ГОШО. Какво търсишъ подъ кревата?

ДОБРИ. Тихо, тихо, махай се! Върви къмъ гората. После ще
ти разправа. (Кики изтласква Гошо къмъ вратата).

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ (срѣща ги. На Гошо). Хайде, драги, хващай
гората и да те не виждамъ вече. Отъ ловцитѣ се не бой. Куршумъ
нѣма да те хване. (Гошо заплаква и излиза).

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Кжде ли се е дѣнала мечката? Кики,
върви да пазишъ ти, пъкъ азъ ще легна да си поспя. (Кики излиза.
Горския царь лѣга на кревата и скоро захърква).

ДОБРИ. Заспа вече! (Излиза изъ подъ кревата и трѣгва на прѣсти
къмъ горския царь. Полека изважда една кутийка изъ пазвата му и избѣгва
на вѣнъ. Следъ малко се чува барабанътъ на Кики и гласове).

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ (събужда се и вика). Кики, какво е това.
Пакъ ли нѣма да ме оставите да спя? (Влизатъ Кики, мечката, Димо
и Добри).

КИКИ. Господарю, орелътъ е убитъ. Ей това момче го уби, Вижъ!

МЕЧКАТА. Димо го уби.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Дай го тука! (Взема орела). Ти ли го уби,
юначе?

ДИМО. Азъ.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ (закача орела на гвоздей). Добре дошълъ
тогава. Ами този малкиятъ кой е? (Добри се скрива задъ брата си).

ДИМО. Братъ ми Добри.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Е, заповѣдайте, седнете!

ДИМО. И така сме добре. По работа сме дошли.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. По работа ли? Казвай, да видимъ.

ДИМО. Слушай, дѣдо! Преди нѣколко дни се изгуби царската